

Četvrti dan: Ozdravljajuće Božje priklanjanje

81. Sljedeći tekst spada među najdublje izričaje Biblije o Božjem odnosu prema čovjeku: „Dok je još bio daleko, njegov ga otac ugleda, ganu se, potrča, pade mu oko vrata i izljubi ga. A sin će mu: ‘Oče! Sagriješih protiv Neba i pred tobom! Nisam više dostojan zvati se sinom tvojim.’ A otac reče slugama: ‘Brzo iznesite haljinu najljepšu i obucite ga! Stavite mu prsten na ruku i obuću na noge! Tele ugojeno dovedite i zakoljite pa da se pogostimo i provedelimo jer sin mi ovaj bijaše mrtav i oživje, izgubljen bijaše i nađe se!’ I stadoše se veseliti" (Lk 15,20-24).

1. Što stoji u tekstu?

82. Otac nije u svome srcu raskinuo vezu sa svojim sinom i uvijek ga je iščekivao. Sada vidi kako se vraća i trči mu u susret. Riječ "sažaljenje" (iz govornog korijena koji označuje "jak osjećaj") očituje da je otac potaknut milosrđem. On ništa ne predbacuje sinu, kao što bi ljudski otac vjerojatno činio: "Odakle dolaziš, kako izgledaš, ništarijo! Uvijek sam ti govorio: od tebe neće biti ništa. Obavljaj sada svoj posao, dokaži se, tada ćemo dalje vidjeti. Naprotiv otac grli i ljubi svoga sina prije nego li on može izgovoriti svoje priznanje grijeha pruža mu: znak opraštanja (2 Sam 14,33), koji *prethodi* svakom njegovom nastojanju, i izraz duboke naklonjenosti: "Kako je lijepo da si opet tu!" (usp. Post 46,29).

Što li je tog časa sin osjetio? Tek sada spozna je kakvu je žalost zadao svome ocu tako da je bit njegova kajanja *sudjelovanje u očevoj žalosti*. Prispodoba nimalo ne stavlja Božju pravednost u pozadinu: u svom priznanju grijeha sin se izričito podlaže očevoj pravednosti – uvijek još u iščekivanju pravedne kazne.

83. Očev odgovor je iznenađujući: On ne uspostavlja ponovno samo prvotni odnos prema svome sinu, nego njegovo praštanje je tako veliko da ga prihvaća kao svoga sina na novi, "nadnaravni", milosni način. Nova, "najljepša" haljina je znak da je sin postao "novi čovjek"; prsten ga ovlašćuje da punomoćno predstavlja oca (1 Mak 6,15). Otac mu dakle daje dostojanstvo koje ranije nije imao! Sin smije s njim svetkovati "radosni blagdan", blagdan obraćenja i povratka kući:

„Ali gdje se umnožio grijeh, nadmoćno izobilova milost" (Rim 5,20).

2. Značenje za nas

84. Prispodoba o milosrdnom ocu jasno pokazuje da je Božje *spasenje* ujedno ozdravljenje: nutarnje ozljede koje je sin zadobio po svojim vlastitim grijesima i po krivim postupcima drugih, *ozdravljene* su očevom naklonošću. Sin koji se povratio može sasvim zaboraviti ono što ga je ozlijedilo i ranilo. On je oslobođen od svojih poremećenih odnosa prema samome sebi i prema svojim bližnjima: njegova *sjećanja* na prošlost su ozdravljena!

Ovdje vidimo jednu središnju poruku Novoga zavjeta, koja je od posebnog značenja za novo navještanje, za novu evangelizaciju: po istraživanju ljudske duše ("dubinska psihologija") danas znademo da su mnoga organska oboljenja prouzročena po smetnjama odnosa, po nutarnjim ozljedama i ranama.

Liječenje mnogih oboljenja lijekovima za trajno ostaje nedjelotvorno, ako se pri tome ne spoznaju i ne prerade duševne smetnje koje su ih prouzročile. Razgovori i ljudska naklonjenost mogu pomoći da ih se posvijesti. Pojedinač pak mora konačno sam s njima doći na kraj. Stoga mnogi pokušavaju bolne uspomene prekriti i potisnuti, "zaboraviti" ih. Ali to nije nikakvo nutarnje ozdravljenje, nego samozavaravanje i uzrok novih osjećajnih smetnji.

85. U našem tekstu je jasno da jedino milosrdna Božja naklonost može čovjeka ozdraviti u njegovoj dubini. Za *cjeloviti* proces ozdravljenja ipak pastoralna praksa Crkava pruža malo sredstava. Stoga s obzirom na bogoslužje četvrtog tjedna istaknimo:

1. U ispovijedi pojedinac iznosi Bogu svoje *osobne grijeh* . Time se razrađuje pred Bogom samoranjavanje po osobnim grijesima.
2. U "molitvi za ozdravljenje od uspomena i iščekivanja kao i za oprostjenje" pojedinac unosi u ozdravljajuću Božju ljubav također i pogrešna postupanja *drugih* .

Tako nam nanovo može postati jasno što Isus misli kada kaže: " *Vjera te tvoja spasila!* " (Mk 5,34; 10,52).

1. Poremećeni odnos prema samome sebi i prema drugima uzrok je mnogih oboljenja.
2. Božje spasenje je ozdravljenje.
3. Naviještanje Radosne vijesti bilo je i uvijek je povezano također s ozdravljenjima.

3. Što moram činiti?

86. Prepusti se sada ozdravljajućoj Božjoj blizini. On te ne prisiljava da ostaneš kraj njega, ali te poziva da se iz tuđine povratiš njegovom srcu da bi svojom naklonošću ozdravio tvoja sjećanja na negativna iskustva.

I u ispovijedi on će te prihvatiti otvorenih ruku: on čeka na tvoje priznanje grijeha jer te želi osposobiti za novi, osobni susret s njim. Stoga ti je u svom srcu već oprostio, prije nego li pristupiš k njemu. Na dar ispovijedi vratit ćemo se u četvrtom tjednu. Neka te danas osokoli riječ psalmiste: „Što si mi, dušo, klonula i što jecaš u meni? U Boga se uzdaj, jer opet ću ga slaviti, spasenje svoje, Boga svog!" (Ps 43,5).